

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1907 til 31. Marts 1908.

Forhandlingen genoptoges.

Markvorsen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Kultusminister en Tak for den Bevilling paa 8,000 Kr., der paa § 21 er opført til et Kapel paa Agerø. Naar jeg bringer Ministeren denne Tak, er det i det Haab, at det høje Ting og det kommende Finansudvalg ville se velvilligt paa Bevillingen og ikke lægge den Hindringer i Vejen. Beboerne paa Agerø have ca. 1 Mil til den nærmeste Kirke, den Kirke, de høre ind under, nemlig Karby Kirke. De have nu indsamlet 3,000 Kr. og have desuden fri Byggegrund og Plads til en Kirkegaard. De have endvidere formaaet to Præster, nemlig Præsterne i Karby og Redsted, til at give Tilsagn om at betjene Kapellet med Gudstjeneste, hver een Gang om Maaneden. Naar Beboerne, som ikke ere ret mange — saa vidt jeg i Øjeblikket mindes, er der ca. 170 Indbyggere — og som ikke ere velhavende Folk, ere villige til at bringe saa store Ofre, ligger deri en Garanti for, at der paa Agerø er Trang til et Kapel. Det er derfor mit Haab, at de skulle faa deres Ønske opfyldt ved, at Bevillingen bliver gennemført.

Jeg vil ogsaa gerne med et Par Ord omtale den Forhøjelse af Bevillingen til Skytteforeningerne, der er opført paa § 19, altsaa Indenrigsministeriets Budget. Naar jeg ønsker at omtale den, er det først og fremmest, fordi jeg mener, at Bevillingen er meget hensigtsmæssig, og at det er meget hensynsfuldt af Lovgivningsmagten at imødekomme den Ansøgning, Skytteforeningerne have indsendt til Ministeriet, men tillige, fordi man med Debatten ved Finanslovens 2den Behandling i forrige Samling i frisk Minde kan være noget ængstelig for, at man fra anden Side vil søge at lægge Bevillingen Sten i Vejen. Jeg ønsker derfor paa dette Tidspunkt at give Bevillingens Forhøjelse min Tilslutning. Jeg vil sige den højtærede Indenrigsminister en Tak for Bevillingens Fremkomst og anbefale den til Tingets Velvillie. Bevillingen deler sig i to Dele, nemlig en Bevilling til Anskaffelse af Ammunition til Bagladerifler og en Bevilling til Gymnastik. Saa vidt jeg ved, fik Foreningerne for en Snes Aar siden et Tilskud af 2 Øre for hvert bogført Skud. Nu

er Foreningernes Medlemsantal og Antallet af de enkelte Medlemmers Skud vokset saa betydeligt, at Foreningerne for Øjeblikket ikke vilde faa mere end $\frac{2}{3}$ Øre pr. Skud. Derfor mener jeg, det vil være heldigt at imødekomme Foreningernes Ønske paa dette Punkt.

Den anden Del af Bevillingen skal anvendes til Gymnastik. Jeg gaar ud fra, at vi alle, ikke alene dette Tings Medlemmer, men ogsaa saa godt som alle andre, ere enige om, at Gymnastik er noget særlig udmærket, ikke alene for unge Mennesker, men ogsaa for os ældre. Skytteforeningerne have særlig til Opgave at virke hen til, at saa mange unge Mennesker som muligt deltage i Gymnastik. Paa Landet drives Gymnastikken jo særlig om Vinteraftenerne. Da Bevillingen, der for Tiden er paa 12,000 Kr., blev given — saa vidt jeg mindes i 1894 —, var der ikke mere end ca. 7,700 Gymnastikere. Nu er Foreningernes Virksomhed ogsaa paa dette Omraade stegen ganske betydeligt. Efter de sidst afgivne Beretninger deltagte over 17,000 Medlemmer i Gymnastik. Ogsaa for saa vidt er der god Grund til at give Bevillingen den lille Forhøjelse, der er foreslaaet.

Jeg vil dernæst gerne rette en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Landbrugsminister angaaende Aalerusefiskeriet udfor Statens Grund ved Oddesund. Naar jeg tillader mig at gøre denne Henstilling, er det efter meget indtrængende Opfordring fra Fiskere ved Limfjorden, idet jeg har modtaget to Andragender, et fra Jegindø Fiskeriforening og et fra nogle Fiskere ved Oddesund. Det er jo en gammelkendt Sag, at Limfjorden er et særdeles godt Fiskevand. Man ser det bl. a. deraf, at det er det første Vand, som fik lovordnede Fiskeriregler; vi kunne følge det tilbage indtil 1515. Men at Fiskeriet udfor Statsbanernes Terrain ved Oddesund er noget af det bedste i Limfjorden, have vi først opdaget nu i de senere Aar. Og jeg gaar fremdeles ud fra, at vi alle uden Undtagelse kunne være enige om, at den nu bestaaende Fiskerilov af 5. April 1888 er paa mange Punkter meget uheldig — det indrømmes jo ogsaa af den højtærede Landbrugsminister, idet han søger at gøre sit til at faa den forandret. Men et af de Punkter, som ere særlig uheldige, er netop § 3 om Grundejernes Ret til Aalegaard og Aalestader. Det fører nemlig med sig, at det er meget vanskeligt for Fiskerne at vide,